

nem bliver i Stand til at yde deres Kreaturer. Det vil det ingenlunde; det kan maaske blive et Pund Klid eller 1½ daglig til hver Malkkeko, men selv dette mindre Kvantum tror jeg dog, naar det anvendes i Forbindelse med et rigeligt Roefoder, vil bidrage ikke saa ganske lidt til, at Mælkeproduktionen kan holdes oppe. Men der er en Betingelse, som jeg tror vi skal have Opmærksomheden henvendt paa, og som jeg vil henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, og det er, at disse Foderstoffer saa hurtigt som muligt bliver stillet til Raadighed for Landmændene; thi gaar først Mælkeproduktionen stærkt ned, saa ved vi alle sammen, der er kendte med disse Forhold, at det er uhyre vanskeligt at faa den drevet op igen. Jeg anmoder altsaa den højtærede Minister om at drage Omsorg for, at disse Foderstoffer, som det her drejer sig om, kan blive uddelt saa hurtigt, som det paa nogen Maade er muligt, og saa haaber jeg ogsaa, at det bliver gode og sunde Varer. Jeg vilde meget nødig have, at den Historie, som vi nylig har haft med det saakaldte Kornskraa, skulde gentage sig her med Kliddet. Der er i § 5 ikke nævnt noget om, hvilken Pris Landmændene skal betale for dette Klid. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister er i Stand til at oplyse, hvad der skal betales for dette Klid, for det er jo dog ogsaa et Spørgsmaal, der har sin Interesse for de Folk, der skal købe det.

Med Hensyn til Bestemmelserne i § 5, hvor der staar, at disse Foderstoffer skal uddeles i Forhold til den Mælk, som Landmændene leverer paa Mejeriet i Tidsrummet fra 1. September 1918 til 1. Marts 1919, vil jeg sige, at jeg gaar ud fra, at den Ordning, der her skal træffes, vil ske i Forbindelse med eller under Forhandling med Mejeriernes Fællesorganisationer. Jeg tænker her nærmest paa, at det ikke bør eller maa paalægges Mejerierne at tilvejebringe et nyt Regnskab mellem Leverandørerne og Mejeriet. Leverandørerne eller Mælkeproducenterne faar i Regelen hver 4de Uge en Opgørelse fra Mejeriet over, hvor megen Mælk de har leveret, men dette Tidspunkt falder ikke og vil meget sjældent falde sammen med den Tid, som er nævnt i Lovforslaget. Det er meget muligt, at f. Eks. et Tidspunkt fra nogle faa Dage i August til langt ind i September kommer til at berøre en Opgørelse mellem Mejeriet og Producenterne, og saa mener jeg, at det vilde være urigtigt at paalægge Mejerierne at foretage efter den Lov et helt nyt Regnskab. Det vilde være et Arbejde, som vilde være ganske urimeligt. Jeg tror

ogsaa, at Fordelingen af disse Foderstoffer meget vel lader sig gøre, naar den tages op paa en praktisk og fornuftig Maade; det, som det kan dreje sig om, er ikke ret meget, og er der en eller anden Fejl, som muligvis bør rettes, vil den kunne rettes ved den sidste Opgørelse, der skal foretages i Marts Maaned. Jeg henstiller altsaa til den højtærede Indenrigsminister, at der maa blive taget praktisk paa dette Spørgsmaal og ikke rent kontormæssigt.

Jeg nævnede før, at der muligvis i den kommende Tid kunde vise sig Vanskeligheder ved at faa tilvejebragt den tilstrækkelige Mælk og som Følge deraf ogsaa det tilstrækkelige Smør. Det vil have ikke ringe Betydning her med Hensyn til dette Spørgsmaal, hvor stor en Reservebeholdning vi har her i Landet, og jeg vil derfor gerne benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Indenrigsminister, hvor meget Smør vi har hængemt som Reservebeholdning, som en Beholdning, vi kan ty til i Løbet af Vinteren, hvis det viser sig at være nødvendigt paa Grund af Indskrænkning i Smørproduktionen.

Det er jo meget betydelige Udgifter, denne Lov medfører for Statskassen. Den højtærede Indenrigsminister har lige anslaaet disse Udgifter til 62 Mill. Kr., men det er Udgifter, som vi maa finde os i. Naar vi vil have den Vare frem, som det her drejer sig om, og naar vi vil have, at Befolkningen skal have disse Varer til den Pris, som her er fastsat gennem de forskellige Love, der er vedtagne, er der ikke noget at gøre ved det. Men der er en Bestemmelse i Slutningen af § 6, som muligvis kunde misforstaaes. Det drejer sig her om den saakaldte Suppleringsmælk, der skal betales noget højere end den almindelige Mælk, nemlig med 3 Øre mere pr. kg. Der staar saa i Slutningen af § 6: „Indenrigsministeren bemyndiges til at afholde de med Fremskaffelsen af denne Mælk forbundne Omkostninger.“ Jeg gaar selvfølgelig ud fra, at der her kun er tænkt paa de forøgede Omkostninger af 3 Øre pr. kg, og jeg tror da, at det vilde have været nok saa klart, om der havde staaet „forøgede Omkostninger“ i Stedet for „forbundne Omkostninger“, men det kan forhaabentlig ikke misforstaaes, saa der kan ske nogen Skade ved, at dette Ord bliver staaende. I hvert Fald vil jeg dog bede Ministeren udtale sig, om han ikke mener, at det skal forstaaes paa samme Maade, som jeg mener det skal forstaaes, at det kun er de 3 Øre, det drejer sig om, den saakaldte Overpris for Suppleringsmælken.